"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଦାତା ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କୁ କିଛି ବି ମାଗିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, କଥାରେ ଅଛି ମାଗିବା ଅପେକ୍ଷା ମରିଯିବା ଭଲ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** କେଉଁ ସ୍ମୃତି ସର୍ବଦା ଜାଗ୍ରତ ରହିଲେ କୌଣସି କଥାର ଚିନ୍ତା ବା ଚିନ୍ତନ ରହିବ ନାହିଁ?

ଉତ୍ତର**:-** ଯାହା ବିତିଗଲା - ଭଲ ହେଉ ବା ମନ୍ଦ ହେଉ, ତାହା ଡ୍ରାମାରେ ଥିଲା । ସାରା ଚକ୍ର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ପୁଣି ତା'ର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ଯିଏ ଯେପରି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି, ସେହିପରି ପଦ ପାଉଛନ୍ତି । ଏହି କଥା ସ୍ମୃତିରେ ରହିଲେ କୌଣସି କଥାର ଚିନ୍ତା ବା ଚିନ୍ତନ ରହିବ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଲା - ପିଲାମାନେ, ବିତିଯାଇଥିବା କଥାର ଚିନ୍ତନ କର ନାହିଁ । କୌଣସି ଓଲଟା-ସିଧା କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ କି ଶୁଣାଅ ନାହିଁ । ବିତିଯାଇଥିବା କଥାର ବିଚାର କର ନାହିଁ କି ତା'ର ପୁନରାବୃତ୍ତି କର ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ପିତା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ରୁହାନୀ ବାବାଙ୍କୁ ଦାତା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ସିଏ ତ ସ୍□ତଃ ସବୁ କିଛି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆମକୁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । କିପରି ଆମେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବୁ, ସେହି ସବୁ କଥା ଆମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । କାହିଁକି ନା ସିଏ ଦାତା ଅଟନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ସବୁ କିଛି ସ୍□ତଃ ଦେଉଛନ୍ତି । କଥାରେ ଅଛି ମାଗିବା ଅପେକ୍ଷା ମରିଯିବା ଭଲ । ତେଣୁ କୌଣସି ଜିନିଷ ମାଗିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଅନେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଶକ୍ତି, ଆଶୀର୍ବାଦ, କୃପା ଇତ୍ୟାଦି ମାଗି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମାଗି-ମାଗି ମୁଣ୍ଡ ପିଟି-ପିଟି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ତଳକୁ ଖସି ଆସିଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମାଗିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚାଲ । ପ୍ରଥମେ ତ କହୁଛନ୍ତି ବିତି ଯାଇଥିବା କଥାର ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଯାହା କିଛି ହୋଇଗଲା ତାହା ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଏବେ ତା'ର ବିଚାର କର ନାହିଁ କିମ୍ବା ତା'ର ପୁନରାବୃତ୍ତି କର ନାହିଁ । ବାବା ତ କେବଳ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ହିଁ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ଆମକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେହି ଅନୁସାରେ ଚାଲିବା ହେଲା ପିଲାମାନଙ୍କର କାମ । ଏହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ । କେହି କେତେ ବି ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ତର କର, ବାବା ତ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦରେ ହିଁ ବୁଝାଇଦେବେ । ମୁଁ ହେଉଛି ପତିତ-ପାବନ । ତୁମେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମର ପାପ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ବାସ୍, ମନେ ପକାଇବା ପାଇଁ କ'ଣ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଏ କି! ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ, କିଛି ଜୋରରେ ପାଟି କରି ଡାକିବା ବା ଚିତ୍କାର କରିବାର ନାହିଁ । ବୁଦ୍ଧିରେ କେବଳ ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଦ୍□ିତୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କ'ଣ ଦେଉଛନ୍ତି? ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ମନେ ପକାଅ କାହିଁକି ନା ତୁମକୁ ଦେବତା ହେବାର ଅଛି, ଦେବତାମାନଙ୍କର ମହିମା ତ ତୁମେ ଅଧାକଳ୍ପ ହେବ କରି ଆସିଛ ।

(ପିଲା କାନ୍ଦିବାର ଶବ୍ଦ ହେଲା) ବର୍ତ୍ତମାନ ସବୁ ସେଣ୍ଟରସର ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଉଛି ଯେ ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କୁ କେହି ବି ଏଠାକୁ ନେଇ ଆସିବେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ପ୍ରବନ୍ଧ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଥିବ ସେମାନେ ସ୍□ତଃ ପ୍ରବନ୍ଧ କରିବେ । ଏହା ହେଉଛି ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ବିଶ୍□ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଏଠାରେ ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ବ୍ରାହ୍ମଣୀ (ଟିଚର)ଙ୍କର କାମ ହେଲା ଯେତେବେଳେ ଯୋଗ୍ୟ ସେବାଧାରୀ ହୋଇଯିବେ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ରିଫ୍ରେଶ୍ ବା ସତେଜ କରିବା ପାଇଁ ଆଣିବେ । କେତେ ବଡ ଲୋକ ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ ଅଥବା ଛୋଟ ହୁଅନ୍ତୁ, ଏହା ବିଶ୍□ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଟେ । ଏଠାକୁ ଯେଉଁମାନେ ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଏକଥା ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଏହା ହେଉଛି ଏକ ବିଶ୍□ବିଦ୍ୟାଳୟ । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା - ଏହା ହେଉଛି ବିଶ୍□ ବିଦ୍ୟାଳୟ । ଏଠାକାର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ବହୁତ ଭଲ ବୁଝିପାରୁଥିବା ଦରକାର । ଜ୍ଞାନରେ ପକ୍କା ନ ହୋଇଥିଲେ ବାତାବରଣ ବହୁତ ଖରାପ କରିବେ, କାହିଁକି ନା ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ନ ଥିଲେ ବୁଦ୍ଧି ଏଣେ-ତେଣେ ଘୂରି ବୁଲୁଥିବ, ତେଣୁ ଏହା ଦ୍□ାରା କ୍ଷତି ହିଁ କରିବେ । ଏମାନେ କେବେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ଏଠାକୁ ପିଲା-ଛୁଆଙ୍କୁ ନେଇ ଆସିବ ତେବେ ଏଥିରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ହିଁ କ୍ଷତି ହେବ । କେହି କେହି ତ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଏହା ଈଶ୍□ରୀୟ ପିତାଙ୍କର ବିଶ୍□ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଏଠାରେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାକୁ ପଡିଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯଦିଓ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ପିଲାଛୁଆଙ୍କ ସାଥୀରେ ରହୁଛ, ଏଠାରେ ତ କେବଳ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ କ'ଣ ୩-୪ ଦିନ ମଧ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ସହଜ । କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିବାକୁ ହେବ । ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିଲେ ହିଁ ବେହଦର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବ । ତେବେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ସମ୍ପତ୍ତି? ଅସୀମ ରାଜତ୍□ର ସମ୍ପତ୍ତି । ଏମିତି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ, ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ବା ମ୍ୟୁଜିୟମ୍‌ରେ ସେବା ହେଉନାହିଁ । ଢେର ଅଗଣିତ ପ୍ରଜା ହେଉଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ, ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ - ତିନୋଟି ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ଏହିଠାରେ ହିଁ ହେଉଛି । ତେବେ ଏହା ହେଉଛି ଏକ ବହୁତ ବଡ ବିଶ୍□ ବିଦ୍ୟାଳୟ । ଏଠାରେ ବେହଦର ବାବା ପାଠପଢାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ବୁଦ୍ଧି

ଏକଦମ୍ ଭରପୁର ହୋଇଯିବା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ବାବା ଏହି ସାଧାରଣ ଶରୀରରେ ଆସିଛନ୍ତି । ସାଧାରଣ ଭାବରେ ପାଠପଢାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବିଶ୍□ାସ ହେଉ ନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି ଈଶ୍□ର ପିତାଙ୍କର ବିଶ୍□ ବିଦ୍ୟାଳୟ କ'ଣ ଏପରି ହୋଇଥିବ! ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ହେଉଛି ଗରୀବର ବନ୍ଧୁ, ତେଣୁ ଗରୀବମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପାଠ ପଢାଉଛି । ସାହୁକାରମାନଙ୍କର ପାଠପଢିବାର ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ତ ସବୁବେଳେ କେବଳ ନିଜର କୋଠାବାଡି ଇତ୍ୟାଦି ରହିଥାଏ । ଗରୀବମାନେ ହିଁ ସାହୁକାର ହେବେ, ସାହୁକାର ଗରୀବ ହେବେ - ଏହିଭଳି ନିୟମ ରହିଛି । ସାହୁକାରଙ୍କୁ କ'ଣ କେବେ ଦାନ ଦିଆଯାଏ କି? ଏହା ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଦାନ । ଏହି ଦାନ ସାହୁକାର ନେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରହିବ ହିଁ ନାହିଁ । ସେମାନେ ନିଜର ବିନାଶୀ ରଚନା ଏବଂ ଧନ-ଦୌଲତର ମୋହରେ ହିଁ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେପରି ଏହିଠାରେ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗ ରହିଛି । କହୁଛନ୍ତି ଆମର ଦ୍□ିତୀୟ ସ୍□ର୍ଗର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । କେହି ବଡ ଲୋକ ମରିଗଲେ କୁହନ୍ତି ସ୍□ର୍ଗାରୋହଣ କଲେ । ନିଜେ ନିଜେ ହିଁ କହିଦେଉଛନ୍ତି କି ଇଏ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଗଲା । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନର୍କ ଅଟେ ନା । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏତେ ପଥର ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ଯାହାଦ୍□ାରା ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି - ନର୍କ କ'ଣ? କିନ୍ତୁ ଏହା ତ ତୁମର କେତେ ବଡ ବିଶ୍□ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ତାଲା ପଡିଯାଇଛି, ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଆସି ମୁଁ ପାଠ ପଢାଉଛି । ଯେତେବେଳେ ବାବା ଆସିବେ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ତ ତାଲା ଖୋଲିବେ ନା । ବାବା ନିଜେ ଆସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି - ତୁମ ବୁଦ୍ଧିର ତାଲା କିପରି ଖୋଲିବ? ବାବାଙ୍କଠାରୁ କିଛି ବି ମାଗିବାର ନାହିଁ, ବାବାଙ୍କ ଉପରେ କେବଳ ନିଶ୍ଚୟ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ, ଯାହାଙ୍କୁ କି ଆମେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମନେ ପକାଉଥିଲେ । ଯାହାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଯାଇଥାଏ ସିଏ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କେଉଁ ସମୟରେ ଆସିବେ ନା । ପୁନର୍ବାର ଏହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ବାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ବାବା କିପରି ଆସୁଛନ୍ତି । ଏଠାକୁ ଆସି କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି? କହୁଛନ୍ତି ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମେ ସମସ୍ତେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ, ମୁଁ ଆସି ତୁମକୁ ପବିତ୍ର କରୁଛି । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଛ, ଏବେ କେବଳ ପତିତ-ପାବନ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ପରମଆତ୍ମାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏଥିରେ କିଛି ବି ମାଗିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତୁମେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଅଧାକଳ୍ପ ହେବ କେବଳ ମାଗି ମାଗି ଆସିଛ, କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ କିଛି ବି ମିଳିନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ମାଗିବା ବନ୍ଦ କର । ମୁଁ ସ୍□ତଃ ତୁମକୁ ଦେଇ ଚାଲିଛି । ବାବାଙ୍କର ହେବା ଦ୍□ାରା ସମ୍ପତ୍ତି ତ ବହୁତ ମିଳିଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ଟିକିଏ ବଡ ପିଲା ହୋଇଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ ତୁରନ୍ତ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିପାରିଥା'ନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ହେଲା - ୨୧ ପିଢି ସ୍□ର୍ଗର ରାଜତ୍□ । ଏକଥା ତ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ - ନର୍କବାସୀ ଥିବା ସମୟରେ ଈଶ୍□ର ଅର୍ଥେ ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ କରିବା ଦ୍□ାରା ଅଳ୍ପ ସମୟର ସୁଖ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଅ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କିଛି କିଛି ଧନ ସଞ୍ଚୟ କରିଥା'ନ୍ତି । ବିଶେଷ କରି ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ହିଁ ଏହିପରି ସଞ୍ଚୟ କରିଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ବ୍ୟାପାରୀ ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ କହିବେ ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟାପାର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛୁ । ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟାପାର କରୁଛନ୍ତି ନା । ବାପାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇ ପୁଣି ସେଥିରେ ଶ୍ରାଦ୍ଧ ଆଦି ଖୁଆଇଥାଆନ୍ତି, ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ କରିଥାଆନ୍ତି । ଧର୍ମଶାଳା, ମନ୍ଦିର ଇତ୍ୟାଦି ତିଆରି କଲେ ସେଥିରେ ବାପାଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ଲେଖିଥା'ନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କିଛି କରିବା ଦରକାର ନା । ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକାରର ସଉଦା ହୋଇଗଲା । ଏ ସବୁ ହେଲା ଦେହଧାରୀଙ୍କ କଥା । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବିତି ଯାଇଥିବା କଥାକୁ ଭାବ ନାହିଁ, ଓଲଟା-ପାଲଟା କୌଣସି କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ । କେହି ଓଲଟା-ପାଲଟା ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ କୁହ - ଏସବୁ କଥାରେ ପଶିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତୁମେ ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ରାଜଯୋଗ ବହୁତ ବିଖ୍ୟାତ । ତୁମେ ଯେତେ ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ, ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବ, ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ଏହା ହେଉଛି ବିଶ୍□ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଏଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ରହିଛି । ତେଣୁ ତୁମକୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି, ଏହିଭଳି ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । କାହାକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତୁମେ ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା, ସୁଖକର୍ତ୍ତା ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା । ତେବେ ଏହା ତ ତୁମର ସେବାରୁ ହିଁ ଜଣାପଡିବ । ବହୁତ ନୂଆ-ନୂଆ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛନ୍ତି । ୨୫-୩୦ ବର୍ଷର ପିଲାଙ୍କଠାରୁ ୧୦-୨୦ ଦିନର ପିଲା ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢି ଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଭଳି କରିବାକୁ ହେବ । ଯେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନ ହୋଇଛ ଦେବତା କିପରି ହୋଇପାରିବ । ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରାଣ୍ଡ ଫାଦର ତ ବ୍ରହ୍ମା ଅଟନ୍ତି ନା । ଯେଉଁମାନେ ଏଠାରେ ଜନ୍ମ ନେଇ ଚାଲିଯାଇଥା'ନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କର ଗାୟନ କରାଯାଇଥାଏ, ପୁଣି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେମାନେ ଆସିବେ । ଯାହାବି ପର୍ବ-ପର୍ବାଣୀ ଆଦିର ଗାୟନ ରହିଛି, ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ତାହା ସବୁ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ପୁଣି ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ହିଁ ସମସ୍ତ ପର୍ବ ପାଳନ କରାଯାଉଛି - ରକ୍ଷାବନ୍ଧନ ଇତ୍ୟାଦି ସବୁର ରହସ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ପତିତ-ପାବନ ବାବାଙ୍କୁ ଡାକୁଥିଲ ତେଣୁ ସିଏ ଆସି ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତି କଳ୍ପରେ ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଶ୍ରୀମତରେ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖୁଛ । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖୁଛନ୍ତି - ଇଏ କେତେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇପାରିବେ? ଏହାଙ୍କର ଚରିତ୍ର କିଭଳି ଅଟେ? ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ତ ସବୁ ଜଣାପଡିଯାଏ ନା - କେତେ ଜଣଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ କେତେ ସମୟ ଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି? ପ୍ରଥମେ ତ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି କଥା ରହିବା ଦରକାର ଯେ ଏହା ହେଉଛି ଈଶ୍□ରୀୟ ପିତାଙ୍କର ବିଶ୍□ ବିଦ୍ୟାଳୟ । ବିଶ୍□ ବିଦ୍ୟାଳୟ ହୋଇଥାଏ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ । ଦୁନିଆର ହେଉଛି ହଦର ବିଶ୍□ ବିଦ୍ୟାଳୟ । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର (ଅସୀମ) । ଦୁର୍ଗତିରୁ ସଦ୍ଗତିକୁ

ନେଇଯିବା, ନର୍କକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବା ଏହା ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ହିଁ କାମ । ବାବାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ତ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଆଡକୁ ଯାଇଥାଏ, କାହିଁକି ନା ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିଥାଆନ୍ତି, ଘରକୁ ନେଇ ଯିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ବାବା କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ସାରା ବିଶ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଥିବେ । ଏଠାରେ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପାଠପଢାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଯିଏ ଯେପରି କ୍ରମାନୁସାରେ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନେ ପୁଣି ସେହିପରି ଯିବେ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ କ୍ରମାନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ କିପରି ଯିବ - ସେ ସବୁ କଥା ବାବା ବୁଝାଯାଉଛନ୍ତି । ତେବେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଯାହା ହୋଇଥିଲା ତାହା ହିଁ ହେବ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଉଛି - ତୁମେ ପୁଣି କିପରି ନୁଆ ଦୁନଆକୁ ଆସିବ । କ୍ରମାନୁସାରେ ଯେଉଁମାନେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଆସିଥା'ନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଝାଯାଉଛି ।

ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଦ୍ୱାରା, ନିଜର ଧର୍ମକୁ ଏବଂ ସବୁ ଧର୍ମର ସାରା ବୃକ୍ଷକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଯାଉଛ, ଏଥିରେ କିଛି ବି ମାଗିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଆଶୀର୍ବାଦ ବି ମାଗିବାର ନାହିଁ । ଲେଖୁଛନ୍ତି ବାବା ଦୟା କର, କୃପାକର । ବାବା ତ କିଛି ବି କରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି କେବଳ ରାସ୍ତା ବତାଇବା ପାଇଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଡ୍ରାମାରେ ମୋର ଅଭିନୟ ହେଲା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବା । ମୁଁ ସେହିଭଳି ଅଭିନୟ କରୁଛି, ଯେପରି କଳ୍ପ କଳ୍ପ କରିଥିଲି । ଯାହା ବିତାଗଲା, ଭଲ ଅଥବା ମନ୍ଦ, ତାହା ସବୁ ଡ୍ରାମାରେ ଥିଲା । ଚିନ୍ତା କରିବାର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ଆମେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିଛୁ । ଏହା ଅବିନାଶୀ ଡ୍ରାମା ଅଟେ ନା । ସାରା ଚକ୍ର ପୂରା ହୋଇ ପୁଣି ତା'ର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ଯିଏ ଯେପରି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥା'ନ୍ତି, ସେହିପରି ହିଁ ପଦ ପାଇଥା'ନ୍ତି । ଏଥିରେ କିଛି ମାଗିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତୁମେ ବହୁତ କିଛି ମାଗିଛ । ସବୁ ପଇସା ଶେଷ କରିଦେଇଛ । ଏ ସବୁ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ୟ୍ୟ ରହିଛି । ବାବା କେବଳ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ ଭକ୍ତି କରି କରି ଶାସ୍ତ୍ର ପଢି ପଢି କେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଛ । ଏବେ ତୁମକୁ କିଛି ବି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ବାବା ତ ଦାତା ଅଟନ୍ତି ନା । ଦାତାଙ୍କୁ କିଛି ଦରକାର ନାହିଁ । ସିଏ ତ ଦେବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସିଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଏପରି ମଧ୍ୟ ଭାବନାହିଁ ଯେ ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଦେଲୁ, ଆରେ, ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ତ ତୁମକୁ ବହୁତ କିଛି ମିଳୁଛି । ତୁମେ ଏଠାକୁ ନେବା ପାଇଁ ଆସିଛ ନା । ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଖକୁ ଛାତ୍ରମାନେ ଜ୍ଞାନ ନେବାକୁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଲୌକିକ ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମର କେବଳ କ୍ଷତି ହିଁ ହୋଇଛି, ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ, ତେବେ ଯାଇ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବ । ଶିବବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଡବଲ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ, ତୁମେ ହେଉଛ ସିଙ୍ଗଲ୍ ଶ୍ରୀ । ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ କୁହାଯାଉଛି ନା । ତେବେ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ ଦୁଇ ଜଣ ହୋଇଗଲେ ନା । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କୁହାଯାଇ ପାରିବ କାହିଁକି ନା ଦୁଇଜଣ ଏକତ୍ର ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ସେହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ କିଏ ରଚନା କରିଛନ୍ତି? ଯିଏକି ନିଜେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଅଟନ୍ତି, ବାକି ଅନ୍ୟ କେହି ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନାହାଁନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ତ ନାମ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ, ଶ୍ରୀ ସୀତା-ରାମ ରଖାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏସବୁ ଧାରଣ କରି ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ହେବ ।

ଆଜିକାଲି ଅନେକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମ୍ମିଳନୀ ବି ହୋଇଚାଲିଛି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ଅର୍ଥକୁ ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ତ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ପିତା କୁହାଯାଉଛି । ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ତ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ - ଏହା ହେଉଛି ଜଙ୍ଗଲ, ସମସ୍ତେ ଏଠାରେ ପରସ୍ପରକୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଚାଲିଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଅହିଂସା ପରମୋ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ବୋଲି ଗାୟନ ରହିଛି । ସେଠାରେ କୌଣସି ମାରପିଟ୍ ଆଦି ହୋଇ ନ ଥାଏ । କ୍ରୋଧ କରିବା ମଧ୍ୟ ହିଂସା ଅଟେ, ପୁଣି ଏହାକୁ ସେମି ହିଂସା କୁହ ଅଥବା ଆଉ କିଛି ବି କୁହ । ଏଠାରେ ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅହିଂସକ ହେବାକୁ ପଡିବ । ମନ, ବଚନ, କର୍ମରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଖରାପ କଥା ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କେହି କେହି ଯଦି ପୋଲିସ୍ ବିଭାଗରେ କାର୍ୟ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତିର ସହିତ କାମ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ସ୍ନେହରେ କାମ କରାଇ ନେବା ଦରକାର । ବାବାଙ୍କର ନିଜର ଅନୁଭବ ରହିଛି, କିପରି ସେ ସ୍ନେହର ସହିତ କାମ କରାଇ ନେଉଥିଲେ, ଏଥିରେ ବହୁତ କାଇଦା ଦରକାର । ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ - କିପରି ଗୋଟିଏ ପାପ କଲେ ତା'ର ଶହେଗୁଣା ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଆଚ୍ଛା!

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଆମେ ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା, ସୁଖକର୍ତ୍ତା ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ, ସେଥିପାଇଁ କାହାକୁ ବି ଦୁଃଖ ଦେବାର ନାହିଁ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜ ସମାନ କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଡ୍ରାମାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାର୍ଟକୁ ଜାଣି କୌଣସି ବି ବିତିଯାଇଥିବା କଥାକୁ ଚିନ୍ତନ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ମନ, ବଚନ, କର୍ମରେ କୌଣସି ଖରାପ କର୍ମ ନ ହେଉ - ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଡବଲ ଅହିଂସକ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ:- ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ସାଥୀ କରିଥିବା ତଥା ତାଙ୍କରି ସଙ୍ଗରେ ରହୁଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଭବ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯାହାଙ୍କର ସଂକଳ୍ପରେ ଏବଂ ସ୍□ପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ବ୍ରତର ଧାରଣା ହେଉଥିବ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତି ପାଦରେ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ଆଚରଣ ରୂପୀ ପାଦ ଚିହ୍ନ ଉପରେ ପାଦ ରଖି ଚାଲୁଥିବେ । ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟର ଅର୍ଥ ହେଲା ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ସାଥୀ କରି ତାଙ୍କରି ସାଥୀରେ ହିଁ ରହିବା । ସଂଗଠନ ଭିତରେ ସାଥୀ ହୋଇ ରହିବା, ପରିବାର ସହିତ ସ୍ନେହର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଳନ କରିବା ମଧ୍ୟ ଅଲଗା ଜିନିଷ, କାରଣ ବାବାଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ଏହି ଅଲୌକିକ ପରିବାର ରୂପୀ ସଂଗଠନ ମିଳିଛି ବା ସ୍ନେହୀ ସାଥୀମାନେ ମିଳିଛନ୍ତି, ଯଦି ବାବା ନ ଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ପରିବାର କେଉଁଠୁ ଆସିଥାଆନ୍ତା । ତେଣୁ ବାବା ହିଁ ବୀଜ ଅଟନ୍ତି, ବୀଜକୁ କେବେ ବି ଭୁଲିବାର ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- କାହାର ପ୍ରଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ ହେବାବାଲା ନୁହେଁ ବରଂ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରଭାବ ପକାଇବା ବାଲା ହୁଅ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***